

(א) עירובין יד. לקמן כב.
[מספתא עירובין פ"א
ה"ו,] (ב) אהליות פ"י
מ"א [ע"ש], (ג) ע"ז לט.,
(ד) עירובין כג. לה, (ה) י"ג:
תרוץ דההיא, (ו) כס"א:
טוהרים שאין צאהל,

הגהות הב"ח

(ח) גמ' אמר רב הונא וכו' אלא שמה אמרת מזלוממות: (ב) רש"י ד"ה מן הדל. נ"כ ס"א ה"מ מן הצד הוא דאמרינן כשמיעטו לאוריר הוי מיעוט דאוריר הנשאר אמרינן ביה לבד מן הצד אבל אם יש אוריר ג' באמצע ומיעטו עד פחות פלגי ביה אי הוי מיעוט:

מוסף רש"י

וימורה רבי מאיר. בין
 שכן ארבעה עשר אשון
 שכן ארבעה (גמ' ד'.)
 שמינה פסל ביניהם.
 פסולות ויוק גרין דלא
 ספק כפר, והכי נמי
 למתני ומורה ר' יהודה
 דקרא דאית כהו ארבע
 דפסולין, שאט ש בין אש
 לנשר כו', והאי דנקט
 'מאיר רבנא ה',
 דחפלי' ר' מאיר דמתא,
 מורה כהא (א.) ואיכא
 הכשר סוכה באמצע.
 דכי ישיב נקר ופסל עד
 לאמצע מהאי גיטא וחור
 ותפול מנהי גיטי וטען
 שחילה ואחר כ'
 פסל מנו כן עד לאמצע,
 וכו' לא ש' פסלם
 באמצע וכן של שמונה
 טפחים ויחלה כהו סוכה,
 ומכאן ש' לא פסל' לה'
 דלארמין דופן עקומה עד
 הספלים התלמעים (שם)
 ויחזא. חילק, (דב)
 הנרא. דב ש' סה
 (ש' ט.) דרדפי' ימא.
 ככה מקלמן דרדפי'
 גלגלי' (שם). דא מרבה
 טמא.
 בקיטתיה של אמו הסר
 און מגדל דניס עמבא
 (שם) סיכך על גבי
 אכסדרה שיש לה
 פסיקין. שתי דעות
 ש' לה סבלנה לארסה
 ועשויה ממנו, ודופן
 גלגלי' וריבית עושין
 מעורין לגרף היותו י'
 לה טעם (עורבין צג.) א'
 מעורין עושין ממעורין
 פחות מן (שם טז.)

רבינו חננאל

[illegible]

והנה הוא סבך פסול, נמצאו שני [הפסלים] שהן קנים, כדאמרן מאי פסל [וכו'] קנים היוצאים מה הסוכה והוא פסל היוצא מה הסוכה נידון כסוכה. סבך כשר באמצע ח' טפחים שהן אמה ושליש, ושלוש אמות [ושליש] מזה הצד שיעור שלשה נסרים ושני פסליו וכן מן הצד האחר, ותמן בית שנפתח וסיכך על

שרה. בכל אחת מהנסקרים
הזדופן עקומה וזו כולה
לחוץ לארבע אמות פוסלות
מות. לא פחות ולא יותר

ומוודה רבי מאיר שאם יש בין נסר לנסר כמלא נסר שמניה פסל ביניהם וכשרה בשלמא למ"ד בין באמצע בין מן הצד בר' אמות משום הכי כשרה אלא למאן דאמר באמצע בארבעה אמאי כשרה אמר רב הונא בריה דרב יהושע הכא בסוכה דלא הויה אלא שמנה ⁽⁶⁾ מצומצמות עסקינן ויהיב נסר ופסל ונסר ופסל ונסר ופסל מהאי גיסא נסר ופסל ונסר ופסל ונסר ופסל מהאי גיסא דהוו להו שני פסלין באמצע ואיכא הכשר סוכה באמצע אמר אביי אורר שלשה בסוכה גדולה ומיעוטו בין בקנים בין בשפודין הוי מיעוט בסוכה קטנה בקנים הוי מיעוט בשפודין לא הוי מיעוט והני מילי מן הצד אבל באמצע פליגי בה רב אחא ורבינא חד אמר ⁽⁷⁾ יש לבוד באמצע וחד אמר אין לבוד באמצע מ"ט דמ"ד יש לבוד באמצע דתניא ⁽⁸⁾ בקורה היוצאה מכותל זה ואינה נוגעת בכותל אחר וכן שתי קורות אחת יוצאה מכותל זה ואחת יוצאה מכותל אחר ואינן נוגעות זו בזו פחות משלשה אינו צריך להביא קורה אחרת שלשה צריך להביא קורה אחרת ואידך שאני קורות דרבנן מאי מעמא דמאן דאמר אין לבוד באמצע דתנן ⁽⁹⁾ ארובה שבבית ובה פותח טפח טומאה בבית כולו טמא מה שכנגד ארובה טהור טומאה כנגד ארובה כל הבית כולו טהור אין בארובה פותח טפח טומאה בבית כנגד ארובה טהור טומאה כנגד ארובה כל הבית כולו טהור ואידך שאני הלכות טומאה דהכי גמירי להו דרש רבי יהודה בר אלעאי בית שנפחת וסיכך על גביו כשרה אמר לפניו ר' ישמעאל ברכי יוסי רבי פירש כך פירש אבא ארבע אמות פסולה פחות מארבע אמות כשרה דרש רבי יהודה בר אלעאי אברומא שריא אמר לפניו רבי ישמעאל ברכי יוסי רבי פירש כך אמר אבא של מקום פלוני אסורה של מקום פלוני מותרת כי הא דאמר אביי האי ⁽¹⁰⁾ צחנתא דרב נהרא שריא מאי מעמא אילימא משום דרדיפי מיא והאי דג טמא כיון דלית ליה חוש השדרה לא מצי קאים והא קא חזינן דקאי אלא משום דמליחי מיא והאי דג טמא כיון דלית ליה קילפי לא מצי קאי והא קא חזינן דקאי אלא משום דלא מרבה טינייהו דג טמא אמר רבינא והאידינא דשככי נהר איתן ונהר

אין צבד באמצע. היינו למעלה דרפנות מכטירין לעיל (דף ת.א)
קנה קנה פחות מג' ומקורם מביז פריך ספיר דהיינו מבי
למעלה ופריך בין למאן דלחמ פ"ק דעירובין (דף יב:) קורה משום
היכרא בין למאן דלחמ משום מחילה וס"מ אס אין לצדו צימאנע א"ל
למטה מרובה מחמתה צימאנע עד

שְׁתַּחֲוֵה מִכּוֹסָה יִפֶּה וּמַעֲוָה כְּמִן צִית
שֶׁלֹא יֵהָ צֶה נִקֵּב לֹא פִרְכָּה הִיא
הִדְבָּה מִיֵּיר כְּהֶאֱוִיר מֵהֶלֶךְ עַל פְּנֵי
כּוֹלֵה וּבִסְיוֹךְ נִחְלָקוּ לִשְׁנֵים וְהָ דֹחִין
סֶכֶךְ פֶּסֶל פּוֹסֵל בְּפִחוֹת מֵאֲרֻבָּה
וְהַעֲוִ"ג דֹּחִין לְבֹד בְּאֻמָּעַ לֹא דְמִי
לְאִוִיר דָּהָ מִה נִפְשָׁךְ יִתֵּר מִלְּשָׁה
וְהֵי יֵלֵא מִמּוֹרֹת לְבֹד וְחֻשְׁוֹ הֵי
אִוִּינוּ פּוֹסֵל לְפִי שְׁאִינוּ מֵאֲבִי לְהִיֹּת
חוֹזֵךְ וּמִפְסִיק בִּינָתִים:

איך בארובה פותח שפת שומאח

בבית כנגד ארובה שהור
שומאה כנגד ארובה כל הבית כולו
שהור. נסיפא גרסין כי רישא
דנצריס אחריס יש ציניהם חילוק
במסכת אהליות פרק י' והכל לא מיימי
לה כולה שדרך הגמרא לקצר משניות
של סדר טהרות:

סיכך על גבי אכסדרה שיש לה

פצ'ימין. במשנתנו פירש בקונטרס (לעיל דף יז.) חזר המוקפת האכסדרה חזר זו מוקפת בתים ופתוחים לה סביב משלש רוחות ולפני הבתים עשויין אכסדראות סביב לג' רוחות והאכסדרה פתוחה היא ואלה הלא דופק ולד התזר וזה סירק על צני אחירה של חזר ואין דופן לסוכה זו הבתים לאכסדרה וגמלא תקרת האכסדרה מפסקת סביב בין סכך לשלדלפנות ואם יש ברוחב האכסדרה ד' אמות פסולה פחות מד' אמות כשרה דאמרין דופן עקומה דוגמלא לדבר סקלישטיסטר"א של האומות שיש לה אור סביב צה עששים והקיף האכסדרה סביב לה וכשיש בתקרת האכסדרה פצ'ימין אמות ויש ללד הסוכה פצ'ימין גלאכסדרה עמודים כמין חלונות וצניייהן פחות משלשה כשרה דאמרין צה לבד וכשאין צה פצ'ימין פליגי דאצי אמר כשרה דאמרין פי תקרה יורד וסותם דהוא עוציין של נסרים בתקרה עוצי האשחים הכלה ללד הסוכה יורד וסותם מכל דל ורצא לאמר פסולה לא דאמרין פי תקרה יורד וסותם דמפרש טעמא לקמן כך פירש בקונטרס והא דליטריך ליה לאשכחומעין שיש לה פצ'ימין דכשרה על ידי לבד משום דלאריך ליטא עקפסיל רצא וקסבר ללא דאמרין הכא לבד לפי שהפצ'ימין לחלל האכסדרה נעשה ולא לאור החיטין ולמאי

גמרא להתם אסירא^ט אתמר יסיכך על גבי אכסדרה שיש לה פצימין כשרה שאין לה פצימין אב"י אמר כשרה ורבא אמר הפסולה אב"י אמר כשרה

אמרינן

וּמֵהַלֵּכָה לֹא גִמְרִין מִיַּד אֲחֵרֵי
 זֶן יִכְרִין בָּהֶן: **שֶׁל מְקוֹם פְּלוּנִי**
סֵם פְּלוּנִי מוֹסֶרֶת. שֶׁאִין אוֹתוֹ נֶהַר
 יוֹאֵל. קְלוֹת וּמִמֵּהֶרֶת לְרוּץ: **חוֹט**
 בִּכְמָה נֶהֱרֹת הַרְדּוּפִין בְּמִימֵינָן:
 וּרְמָשִׁים: **וְהַאֲדִינָא כ'ו.** שֶׁהוֹסְבּוּ
 זֶן חֹנֵר הַמּוֹקֶפֶת אֲכֻסְדָּרָה כְּדַפְרִישׁ
 יְלִוֹת לְסוֹכָה דִּישׁ בְּתַקְרָת הַאֲכֻסְדָּרָה
 מִשְׁלָשָׁה כְּשֶׁרָה לְאֲמִרִין בְּזֶרֶל לְזוּד:
 אֲמִרִין

קב"א א מ"י פ"ה מהלכות
סוכה הלכה כ' טו"ש"ע
א"ח סימן תרל"ב סעיף ב'
קב"א ב מ"י פ"יו מהל'
שבת הלכה ה'
טו"ש"ע א"ח סימן שס"ג
סעיף כ"א:
קב"א ג מ"י פט"ו מהל'
טו"ש"ע א"ח סימן תרל"ב א'
סעיף ט'
קב"א ד מ"י פ"ד
מהלכות סוכה הל'
ה' ט ט' סעיף ט' מהל'
א"ח סימן תרל"ב סעיף ח':

רבינו חננאל (המשך)

[illegible]